

Brot úr Vágs útróðrarsøgu

Finnur Johansen

FYRI VESTAN Útróður av Vágseiði

Dorius Jacobsen sigur frá, tá hann róði út av Vágseiði. Dorius, ið var føddur í 1892, var ættaður úr Tjørnustovu í Norðagøtu. Hann fiskaði við skipum í Vági frá 1907, í 1914 flutti hann til Vágs at búgva, og í 1925 fór hann at koyra bil. Frásøgnin hjá Doriusi er frá 1981. Hetta er seinni partur

Brim á Vágseiði. Múlatangi, Múlin og Múlagjógv.
Vinstrumegin nýggi rennistrongurin

Bátturin

Í bátinum vóru árar, mastur og segl, stýri og eyskar. Sum oftast høvdu teir flestu eisini eina spann at hava at taka til, gjørdist tað neyðugt. Skutfestan stóð føst í barholinum, og varð tá hon ikki varð brúkt lögð um stavnin. Masturin varð gjørd

føst í bæði borð, og stóð eitt sindur aftureftir. Viðhvørt róðu vit, tað er ikki so langt at rógva, men skuldu vit heilt vestur fyri Famjin var tað nakað langt. Var hann landnyrðingur, so kundu vit sigla bindi-evnið báðar vegir. Tað kundi vera pent at siggja bátar koma fyri

Múlatanga við fullum seglum. So prátaðu teir um, hvussu nógv hasin hevði fiskað, tað sást hvussu tungur hann var.

Fiskiamboð

Vit høvdu tað gamla slagið við teini og tveimum húkum og loddi.

So brúkti vit tveir pilkar, Bara ein húkur var í hvørjum pilki. Pilkarnar stoyptu vit uppí sjálvir. Vit høvdu ongantíð línu vestanfyri.

Tað var so góð fiskileið vestanfyri, at vit sótu allan dagin og fingi oftast væl av fiski, so góð fiskileið er vestanfyri. Vit vóru so lítið til

miðis. Vit róku fyri tað mesta, men líðarbrøðurnir vistu fleiri mið, longumið eisini.

Agn

Agnið var mest gogga. Hana fiskaðu vit sjálvir fram við landi. Magnus bað ofta menninar, sum einki